

cererne gik fri. Jeg kan derfor sige, at det virkede som et frisk Pust og et Bud om mere Humanitet og Menneskelighed indenfor Hæren, da den paagældende Afgørelse for kort Tid siden kom til at foreligge. Jeg synes, at ogsaa det ærede Medlem fra Ringkøbing skulde glæde sig herover i Stedet for at angribe Ministeren herfor. Det vilde stemme bedre med det ærede Medlems demokratiske Fortid. Jeg er vis paa, at hvis han sammen med os andre havde glædet sig over denne Afgørelse, vilde han have været i den bedste Overensstemmelse med den offentlige Mening, ikke alene i Odense, men i hele Landet. Jeg tør dristigt sige, at der aldrig er faldet en Domsafsigtelse indenfor Hæren, som er bleven modtaget med mere udelte Tilfredshed end denne. Man aandede ligesom lettere i Odense den Dag, Afgørelsen forelaa, efter at man i lang Tid havde gaaet i Frygt for, at det Tilfælde atter skulde indtræffe, at nogle unge Haandværkssvende og Bønderkarle skulde vandre til Vridsløselille paa Grund af en saadan Ubetænksomhed som den, de havde udvist.

Det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (N. P. Jensen) har som — om jeg maa kalde ham saa — Repræsentant i dette Tilfælde for de misfornøjede Højreblade: „Jyllandsposten“ og „Vort Land“ ligesom det ærede Medlem fra Ringkøbing fremhævet, at Afgørelsen i dette Tilfælde ikke var lovlig. Jeg har udtalt mig herom og skal ikke nærmere komme tilbage dertil; jeg mener, at det, de Herrer i saa Henseende i Gaar præstere, nærmest var noget juridisk Pindehuggeri. Dernæst hævdede det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds, at det var Mytteri og Oprør; Soldaterne her havde begaaet. Overfor denne Paa-stand vil jeg fremhæve Jurisdiktionschefens Opfattelse, som er den, at Forseelsen var en Følge af en øjeblikkelig Letsindighed og Mangel paa Omtanke hos de paagældende Soldater. Jeg kan tilføje, at jeg har hørt mange Udtalelser fra Befalingsmænd ved det paagældende Regiment, der have gjort den samme Opfattelse gældende. Det ærede Medlem fremhævede særlig, at Soldaterne fik Undervisning om deres Forhold i Tjenesten og derfor maatte vide, hvad det var, de foretog sig ved den paagældende Lejlighed. Ja vel, det er rigtigt; de faa Undervisning ved Hæren, men denne Undervisning er dog ofte mangelfuld. De fleste Soldater faa i Virkeligheden ikke nogen klar Opfattelse af, hvad der forstaas ved Oprør og Myt-

teri. Officererne ere i Regelen daarlige Lærere, og navnlig ere de slette Pædagoger. Jeg ønsker ikke — det vil jeg sige med det samme — at skære alle Officerer over een Kam, der er mange noble og fint dannede Mænd i Officersstanden saavel som blandt Underofficererne, Mænd, der ogsaa vilde pynte i det civile Liv, men Officererne mangle gennemgaaende alt for ofte den rent menneskelige Forstaaelse af de Forhold, de komme i, de mangle Evnen til at sætte sig ind i den civile Tankegang, hvilket jeg mener er nødvendigt, for at de kunne omgaaes af unge Mænd fra det civile Liv, de faa med at gøre. Det fortælles saaledes meget betegnende om en Officer i Odense, at han begyndte sin Undervisning af Rekrutterne saaledes: Hæren bestaar af to Klasser, en Overklasse og en Underklasse, Overklassen er mig, Underklassen er jer og Underofficererne. Ikke sandt, det er en nydelig Pædagogik! Det er en mærkelig Maade at undervise paa, og det er neppe troligt, at en saadan overmodig og summarisk Undervisning i Virkeligheden er egnet til at give de menige noget videre Begreb om, hvorledes de have at forholde sig under Tjenestetiden.

„Overklassen, det er mig“, saaledes ræsonnerede altsaa denne Løjtnant, og saaledes ræsonnerer Officererne i Regelen: „Hæren det er os, og alt andet er nærmest Luft.“ Vil man have et Bevis herpaa, kan man blot se i den røde Bog, jeg her staaer med i Haanden. Det er en Bog, der hedder „Haandbog for Hæren“, men skønt det er en Haandbog for Hæren, er der her kun Tale om Officerer og aldeles ikke om Underofficerer, der dog ere langt de fleste af Befalingsmændene i Hæren og for Resten er en nok saa vigtig Bestanddel deraf som Officererne. I denne „Haandbog for Hæren“, som man skulde tro var en udførlig Beskrivelse af alt, hvad der vedrører Hæren, er der, som sagt, ikke Tale om andet end Officererne. Der er forskellige Kapitler. Det første Kapitel hedder „Krigsministeriet“, det andet „Tredie Revisionsdepartement“, det tredie „Fordeling af Hærens Officerer og ligestillede m. fl.“ Det er alt, hvad denne Bog indeholder. Saa er der „Officerer à la suite“, „Almindelige Aldersordenslister over Hærens Officerer og ligestillede“, „Særlige Aldersordenslister over de forskellige Vaabens faste Linieofficerer“, „Alfabetisk Navnefortegnelse over Hærens Officerer m. fl.“, „Afskedigede Officerer, der have Tilladelse til at bære Uniformer